

32 år har gått... RÄVVÅLA KVAR ÄNNU — SOM VALDISTRIKT

— Byn har hetat Saxdalen nu i 32 år. Då borde den få heta så även i valtider och då inte istället vara Rävåla valdistrikt, säger Einar Haag.

— Det sades från kommunalt håll inför beslutet att från 1 januari 1947 ändra ortsnamnet till Saxdalen att det gamla namnet Rävåla skulle vara kvar en tid som valdistrikt under en övergång för att inga förvecklingar skulle uppstå i samband med val.

— Nu är situationen den motsatta med förvecklingar åt andra hållet. Nyinflyttade saxdalsbor måste i dag vara förvånade över att i valtider rösta i Rävåla valdistrikt.

Så säger Einar Haag i Saxdalen. Han var tillsammans med Hjalmar Sjöstrand och Georg Örnqvist den trio i byn som tog initiativet till ändringen. Gick ut med namnlistor och fick hundra procentig uppslutning från byborna för Saxdalen som ortsnamn.

Det här var för 32 år sedan. Ortsnamnsändringen har alltså ännu inte slagit igenom helt!

Posttrassel

Orsaken till att byborna ville ändra på namnet Rävåla var trassel med postförsändelser. Förväxlingar uppstod med orten Rävemåla i Småland. Försändelser kom fel i båda riktningar. Einar Haag hade som brevbärare i byn egna erfarenheter.

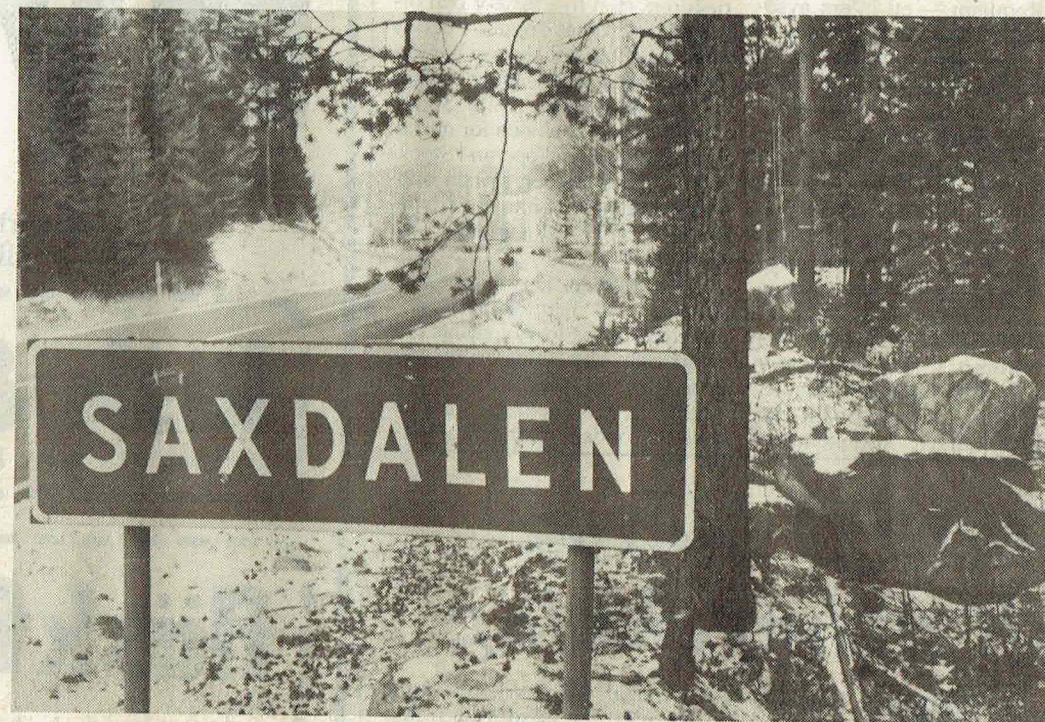
I valet av nytt ortsnamn kom man snart in på sjön Saxen och Saxberget i närheten av byn. Två alternativ stannade man för, Saxdalen och Saxendal.

Ligger i dalen

Einar Haag: — Att det inte blev Saxendal hade sin orsak hos språkvetenskapare. Man ansåg att det namnet hade germanskt påbrå — Saxen — och fann inte ett så tydligt inslag lämpligt.

— Därmed blev det Saxdalen. Ett väl motiverat namn genom att byn ligger i dalen nedanför Saxberget.

Ungefär ett år tog det för Einar Haag och hans medbröder

Saxdalen har byn hetat i 32 år. Ändå röstas idag i Rävåla valdistrikt!

klarsignal för namnändringen. Från den 1 januari 1947 var postadressen Saxdalen ett faktum.

Kommunen bevarade Rävåla

Däremot tyckte man på kommunalt håll i dåvarande Grangärde kommun att Rävåla skulle vara kvar under en övergångsperiod som valdistrikt.

i Saxdalen som i dag är minst en fjärdedel av befolkningen har inga minnen av byns tid som Rävåla. De som är födda i Saxdalen bör nu vara uppe i minst fyrtioårsåldern för att själva komma ihåg när byn hette Rävåla.

— Det finns i dag ingen som helst anledning att vid valen återkomma med det gamla ortsnamnet. Hade väntat mig att en ändring skulle komma från högre ort. Mest förvånad är jag också kanske över att

här och sett till att en ändring skett.

Redan nästa år är det val igen — kärnkraftsfrågan — och tills dess tror Einar Haag kanske inte att en ändring kan vara genomförd.

— Men nog måste de kommunala myndigheterna nu börja titta på det här och se till att det blir en ändring. Det börjar vara litet för lång övergångstid när 32 år har gått, säger Haag.

Grangärde församling

	Soc dem	Centern	Kyrkan över partierna	Borgerlig saml.
Grangesberg östra 1	71	0	16	11
Grangesberg östra 2	92	0	19	7
Grangesberg norra	68	0	10	9
Grangesberg västra	87	0	20	24
Kyrkbyn	62	16	11	0
Morberg	10	0	1	0
Nylhammars	71	42	11	0
Västansjö	6	27	7	0
Rävåla	48	5	9	7
Sunnansjö	46	43	18	2
Summa	561	133	122	60

Moderata samlingspartiet fick en röst i Sunnansjö

Saxdalen — byn med växtvärk

”Byträta” om servicehuset

— Det är klart att vi måste ha en ny affär här i Saxdalen. Hade vi fått en ny affär redan första gången det var på förslag hade aldrig bankkontoret behövt slå igen.

Detta är några synpunkter saxdalsborna har att komma med när man lyssnar sig runt i byn.

Det märks att servicehuset är välkommet.

Eftersom affärerna här i byn inte har en chans att hålla det sortiment som krävs, åker dom flesta in till Ludvika eller Grängesberg för att handla.

Givetvis utför man alla andra ärenden där och banken som nyss slagit igen följs kanske snart av både post och bensinmack.

Inga optimistiska tongångar när servicen i Saxdalen kommer på tal. Två affärer finns fortfarande, varav den största, Erlands Hemköp, fram till 1973 ägdes den av Gösta Erlandsson. Erlandsson har länge kämpat för ett servicehus.

• Billigare!

— Hade jag fått köpa mark re-

I butiken är det trångt. Tre kunder i kö till köttdisken gör det omöjligt att ta för sig av mejerivaror, hundmat och marmelad.

dan i början av sjuttioalet när ICA hjälpte mig med ritningarna hade vi fått en tillräckligt stor affär.

— Och tänk vad mycket billigare det hade varit. Nu klarar inte en privatperson att på egen hand finansiera och klara en nybyggnad. Erlandsson har trots alla motgångar och trots att han 1973 gjor-

de sig av med sin affär fortsatt och kämpa. Den som stått som företrädare för delägarna till affärens grannfastighet och som under åren satt käppar i hjulet för Erlandsson och sedermera kommunen är Per Pettersson. Per som är lantbrukare, har tillsammans med de andra delägarna till den omstridda marken stått fast vid sina

åsikter. Per tycker inte, i motsats till kommunen, att det valda läget är bra placering av ett affärshus.

— Byn är en halv mil lång, påpekar Per och fortsätter. Det bor många människor i byn som inte har tillgång till bil. Helst borde det vara två affärer, en i södra änden och en i Norra, så att man lätt kan nå ”sin” affär. Det andra alternativet vi föreslagit är att affären förlägges mitt i byn. Där finns det för övrigt mark som lämpar sig betydligt bättre än min mark som är av bördigare slag. Här ligger ju också alla dessa nybyggda villor.

• Svepskäl

Per har inte mycket till övers för kommunens agerande i frågan. Han anser att många svepskäl lagts fram, bl.a. det att placeringen som kommunen föreslagit ligger bäst till för byns pensionärer. Detta med tanke på att pensionärshemmet ligger i samma del av byn. — Men, säger Per Pettersson, vi har fler pensionärer här i byn som bor i egna hus än i pensionärshemmet. Per avslutar med att påpeka att han brukar ha rätt.

— Titta bara på parkeringsplatsen vid posten som det var så noga med.

— Jag sa redan då att ingen skulle komma att använda den utan ställa sig på vägen som förut. En breddning hade varit vettigare, för det blev som jag sa, alla ställer sina bilar på vägen eller bland bensinpumparna, trots den nya parkeringen.

För att återgå till servicehuset så bör det påpekas att Per Pettersson ingalunda varit ensam i striden. En klar majoritet av befolkningen är dock för en byggnad. Men man är nog att inte frågan skall få stämpeln ”strid” eller ”byfnejd” på sig. Men en liten byråta kan man väl få kalla det. Eller som ett par samstämmiga röster på byn sade: — Man får förstå Per Pettersson i hans agerande. Han har brukat marken länge och är i vetenskap om att även om inte arealen är så stor så är det dock bördig jord på åkern.

• Områdesplan

En sak som komplicerat den här historien och som fått några fler människor att sällat sig till Per Petterssons led är det att när statsarkitektkontoret gjorde upp en områdesplan över platsen slog man så att säga två flugor i en smäll och planerade in tomter för arton villafastigheter. Gjordes detta för att det skulle bli lättare att få exproprierat marken?

— Nej, säger man samstämmigt både från statsarkitektkon-

Alf Karlsson förestår nu den större av Saxdalens två affärer. Alf finner situationen smått ohållbar. Trånga nötta lokaler som gör att sortimentet blir begränsat.

tor och fastighetskontor. Att de här villatomterna lades in kommer snarare an på det tryck från folk som kommit med önskemål om att få bygga egna hem i just Saxdalen.

— Att det finns ett planförslag på villafastigheter är ingen garanti för att vi direkt kommer att exploatera marken för detta, om nu planförslaget godkänns av länsstyrelsen vill säga. Detta säger fastighetschefen Sune Johansson som fortsätter: — Men om behovet av villafastigheter i Saxdalen står sig så kommer naturligtvis marken att exploateras enligt planförslaget. Villao området som skulle komma

att ligga i direkt anslutning till affärsfastigheten och mellan de båda vägarna 604 och 605 har i skrivelser till kommunen kritiserats för dess läge. Dels för att ett lövskogsområde med blocksten skulle exploateras och dels för närheten till ”Finngården”. Områdets gamla jordbrukscentrum.

• Affärshuset behövs

Villao område eller ej. Affärshuset behövs i alla fall. Men vad kommer det att innehålla, bara affär eller får vi dit posten och kanske andra näringsidkare också? Sune Johansson igen:

— Oavsett vem som kommer att bygga detta servicehus så är det klart att vi från kommunens sida måste gå in och styra projekteringen så att vi får in även andra funktioner än bara affär.

Avslutningsvis kan sägas att en förkrossande majoritet i Saxdalen i alla fall är för en utbyggnad enligt det uppgjorda planförslaget. Eller som en röst i mängden säger att: — Man kan väl inte bromsa utvecklingen. Flyttar det in mer folk måste vi väl också ha bättre service och fler bostäder.

Stefan Sahlén

Bonden Per Pettersson är den som satt käppar i hjulet för servicehusplanerna. Han vägrar sälja sin mark, men nu verkar det som han fått ge vika för ett exproprieringsförfarande.

Foto Hans Wahlberg

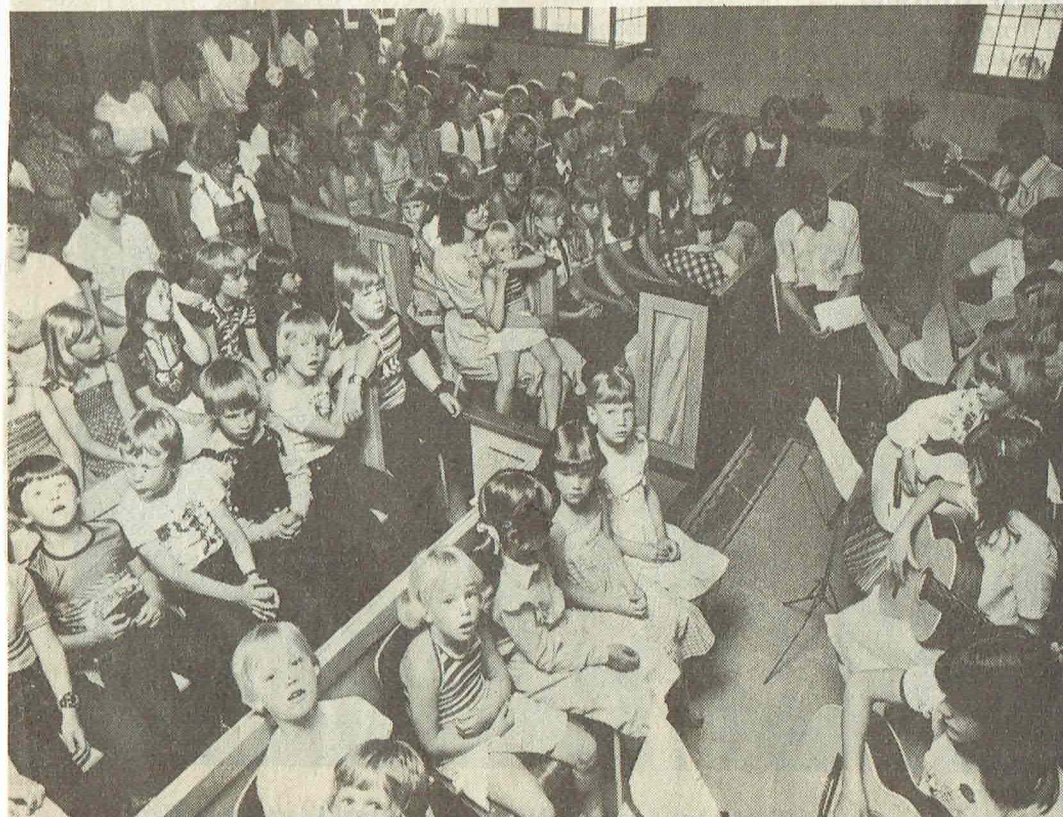
ÄNTLIGEN!

□□□ Äntligen sommarlov! I strålende solsken släpptes igår drygt 5.000 ludvikaelever ut på grönbete. Men barnen på bilden går i Saxdalens skola. Där håller man på traditionerna. Tramporgel, sommarpsalmer och nyplockade liljekonvaljer skall det vara. Ludvika Tidning besökte den lilla B-skolan när examenssyran rasade som värst.

SIDORNA 10 — 11

En hel timmes avslutningsprogram kan bli jobbigt. Tur att det är sommarlov så man får ta igen sig.

Tog saken i egna händer!

SAXDALEN (DD). Det här gänget "demonstranter" tog i lördags både sina föräldrar och andra saxdalenbor så att säga "på sängen". 10–15 barn i bostadsområdet "Momsen" i åldern 3–10 år demonstrerade. På plakaten, som barnen tillverkat utan föräldrarnas vetskap, stod: Stoppa trafikdöden, Badplats i Saxdalen, Säkrare skolväg, Korvkiosk i Saxdalen, Fritt godis...

— Ungarna var med in till demonstrationen i Ludvika första maj, berättar en förälder, och lärde sig då att

man kan demonstrera för att få sin vilja igenom. På dagis och i skolan har man också pratat om vad som saknas i Saxdalen. Man måste ge barnen rätt i vad dom skrivit. Initiativtagare till Saxdalens "majdemonstration" var Camilla Lindström och Ulrika Svan, båda i 7-årsåldern. På fredagskvällen snickrade de plakater av pinnar och papp i ett garage. Först när plakaten var färdiga upptäcktes de av oroliga föräldrar, som undrade var kvarterets alla ungar höll hus.

Tidigt lördag morgon steg barnen upp för att texta sina krav på plakaten. Säkrare skolvägar och en badplats i Saxdalen hade barnen hört att föräldrarna pratat om med kommunen. Det där med korvkiosken och fritt godis kom litet mera från hjärtat...

"Demonstrationen" gick vid middagstid genom bostadsområdet "Momsen". Det var tänkt att man skulle gå genom hela Saxdalen, men de minsta orkade inte längre.

Torsdag 15 februari 1979

Seriesegrare

Ludvika Kommun blev seriesegrare i hockey-bockey-serien div. IV. Stående bakre raden fr.v.: Rolf Holmgren, Åke Dacke, Bengt Andersson, Ingvar Parlin och Anders Axelsson. Främre raden fr.v.: Jan Sandberg, Stefan Andersson, Jan Nyström, Rolf Persson och Bengt Risberg.

Tre lag ur femman i elden

Saxdalen

Björbo, från den här säsongen överflyttade till samma division V-grupp som Saxdalen, möter de sistnämnda i eftermiddag på Lorensbergaplanen. Båda lagen får därmed en försmak om vilket motstånd de har att vänta när det blir dags att kämpa om poäng.

Saxdalen kommer i stort sett med ordinarie gäng. Peter Stephan (bortrest) är den ende som fattas.

SIF-truppen: Lars Johansson, Stig Lindkvist, Stig Eriksson, Göran Persson, Hans Haglund, Lars Ruus, Christer Persson, Lars-Olof Jansson, Lars-Göran Karlsson, Per-Åke Persson, Roger Persson, Conny Fridlund, Hans

Nyhammar

Nyhammars IF, som under större delen av vintern haft fina träningsförhållanden på bruksplanen, tvingas nu söka andra marker då den ordinarie planen blivit för lös. Man har bland annat lyckats få träningstid på Lorensbergaplanen i Ludvika.

I eftermiddag träningsspelar NIF borta mot Lindesberg. I den matchen får man undvara Göran Gustavsson (sjuk) och Jens Heij (armskadad).

Tränaren Lars Friberg räknar med följande lag: Lars-Olof Andersson, Dan Ångkvist, Urban Persson, Ove Andersson, Anders Danielsson, Karl-Johan Jansson, Rickard Wikberg, Lars

Smedjebacken

Smedjebackens FK, som hittills i vår inte kunnat träna ordentligt, då Herosvallens träningsplan ännu är isbelagd, har dessutom problem med skador.

Hans Enström är knäskadad och blir kanske borta hela våren. Tillfälligt (?) försatta ur spel är också Bengt Tuominen och Jan Hurnasti.

I eftermiddag möter man Högfors på bortaplan.

Laget: Arne Hellström, Lars Andersson, Mats Lindström, Lennart Jonsson, Hans Westholm, Ronny Larsson, Hans Kihlström, Sven-Ove Eriksson, Kjell Pettersson, Bo Anders-

Div V mellersta 1979

Bullermyren—Saxdalen	3—1
Bullermyren	9 8 0 1 28—12 16
Björbo	8 7 0 1 28—11 14
Smedjebacken	8 4 3 1 21—14 11
Saxdalen	9 2 4 3 12—13 8
Amsberg	8 3 2 3 19—22 8
Humlan	8 3 1 4 16—21 7
Nyhammar	8 2 2 4 15—16 6
Ulfshyttan	8 2 2 4 15—21 6
Nås	8 1 2 5 7—15 4
Äppelbo	8 0 2 6 9—25 2

— Res kl 2 gr 1 Dala 79

Islingby—Amsberg	5—1
Saxdalen—Smedjebacken	2—1
Kvarnsveden—Dala Järna	4—2
Kvarnsveden	3 2 0 1 6—5 4
Saxdalen	3 1 2 0 6—5 4
Bullermyren	2 1 1 0 4—3 3
Dala Järna	3 1 1 1 8—8 3
Amsberg	3 1 1 1 6—9 3
Islingby	2 1 0 1 8—4 2
Smedjeb.	3 0 1 2 2—4 1
Vansbro	1 0 0 1 2—4 0

Målade skolan

BILDEN: Saxdalens skola snyggas upp genom gemensamma insatser av skolpersonal, elever och föräldrar. Trion Inger Hansson, Anders Ericsson och Marit Mullo har för sin del bidragit med bläckfisken på väggen (Foto: Bertil Jansson)

Lördagen den 15 december 1979

Elever och föräldrar sätter färg på skola

Inneväggarna i skolan i Saxdalen började se litet grådaskiga ut i färgen. På sina håll har samma målarfärg suttit där i kanske ett 30-tal år.

Så plötsligt började det hända saker och ting.

Nu håller man verkligen på att sätta färg på skolan!

Det sker i form av ett fint samarbete mellan elever, lärare och föräldrar.

Initiativet kom från lärarna i skolan. Man skickade ut en enkät med förfrågan om föräldrarna kunde vara intresserade av att hjälpa till att

snygga upp skolan.

— Jodå, det kom positivt svar från 25-talet föräldrar. Från det hållet har man svarat för grundmålningen.

På senaste tiden har det så varit dags för eleverna att måla olika motiv på väggarna, måla värmeelement osv i form av grupparbete.

Alla åldersklasser i låg- och mellanstadiet har varit med. Jobbet har skett i elva olika elevgrupper där skolpersonalen ryckt in som handledare.

Nedre våningen i skolhuset börjar stå färdig...

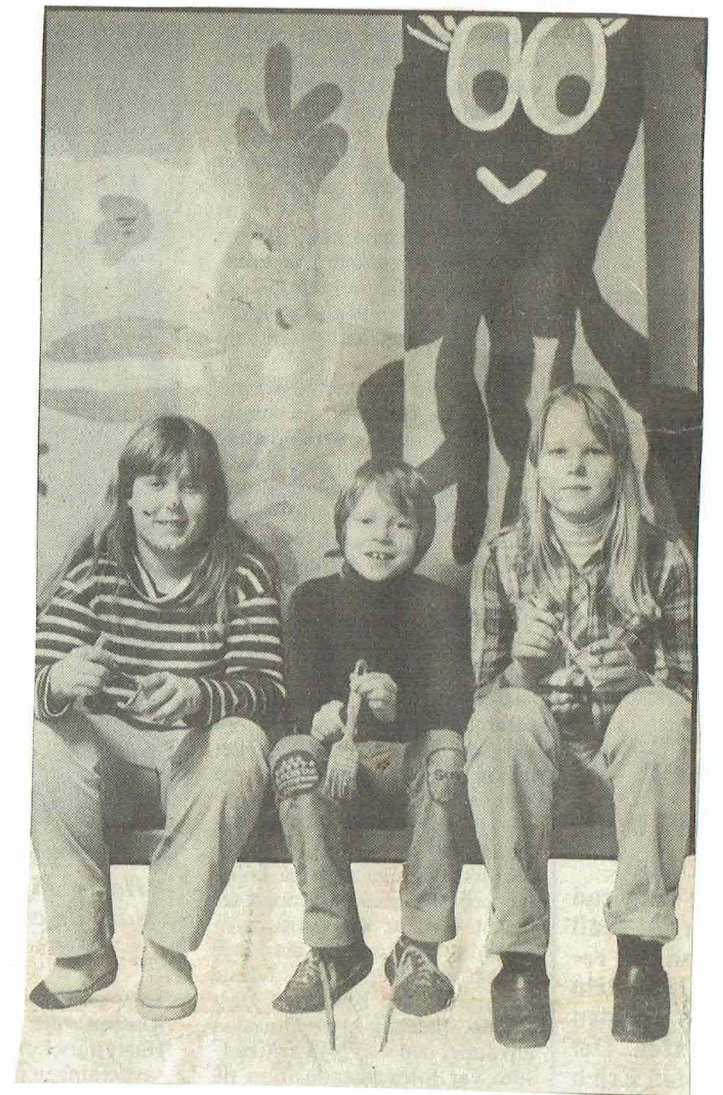
Ett kul inslag i skolarbetet tycker eleverna vid Saxdalens skola det är att få vara med och måla och göra snyggt i skolan.

Emma Karlsson och Anneli Helsing agerade färgblandare vid målarjobbet i Saxdalens skola.

□□□ Ett bra exempel på utmärkt samarbete mellan hem och skola finns vid Saxdalens skola.

Under höstterminen har skolpersonal, elever och föräldrar hjälpts åt att snygga upp skolan inomhus. Ett 25-tal föräldrar har frivilligt svarat för grundmålningen på väggarna. Eleverna har nu i terminens slutspurt ägnat sig åt att måla olika motiv för att ytterligare öka trivselen. Jobbet sker i olika grupper, där skolpersonalen finns med som ledare.

Jan Edström klass 5, Saxdalen: — Ska fiska, ja det förstås inte precis hela tiden i sommar. Det blir väl att bada och åka båt, ibland också. Hemma i Saxdalen skall jag stanna hela sommaren, det är roligast så tycker jag. Saxdalen duger bra för mig. 1979

Anders Gardsjö klass 4, Saxdalen: — Jag skall göra allt möjligt som jag hinner med under sommaren. Bada förstås, och fiska skall jag också göra en hel del. Har inga speciella favoritvatten utan fiskar var som helst. Men kanske skall vi åka upp till Idre en tid i sommar.

Kennet Byström ledde avslutningen för barngrupperna vid Elim i Saxdalen i söndags och 1979 som i det vackra vädret kunde hållas ute i det fria.

Elim i Saxdalen: Sol och barnen sken i kapp vid "blomstertid nu kommer"

"Den blomstertid nu kommer" är en välkänd sommarsalm som brukar användas vid skolavslutningar osv.

Den sjöng man också när Elim i Saxdalen i söndags hade avslutning för sina barngrupper.

Solen sken och värmd över gårdsplanen vid Elimkapellet där barn och föräldrar bänkat sig ute eller satt i gröngräset.

Ett 40-tal barn har varit med i barngrupper i åldrarna 4-12 år och har varit uppdelad i tre olika åldersgrupper. Ledare för verksamheten har varit Kennet Byström. I avslutningen deltog undratals barn och föräldrar.

Byström välkomnade till avslutningen där man sedan inledde med att sjunga "Den blomstertid nu kommer".

Barnen medverkade sedan med att sjunga i olika körer. UK-gruppen medverkade med att läsa verser. Kennet Byström talade till barnen med utgång från "Vem gjorde skyn?" — ett tema kring skapelsen.

Terrängavslutning för Saxdalen

Inom Saxdalens IF:s skidsektion har man under sommaren hållit konditionen uppe med terränglöpning. Det var första året som man ägnat sig åt detta, mest på försök, men man kommer igen nästa år också. Saxdalingarna har dels deltagit i en serietävling och även arrangerat KM i terränglöpning. På söndagseftermiddagen samlades man till avslutningsfest med prisutdelning.

Sammanlagt har det under sommaren varit tolv tävlingar i terränglöpning, tio i serien samt KM. Ytterligare en var utfyllnad i serietävlingen för dem som det bara fattades en tävling för att komma med i serietävlingens slutliga resultat. På dessa tolv terränglöpningar har Saxdalens IF räknat in hela 301 starter sammanlagt, vilket gör ett genomsnitt

på 24 startande per tävling.

Årets terränglöpningstävlingar var ett provisorium, men det gav verkligen mersmak och vi räknar med att deltagandet skall bli större nästa år. Då skall vi också ha en speciell motionsklass, vilket vi inte hade i år, säger Rune Heij i SIF:s skidsektion.

KM-tävlingen kom sent och därför blev det lite lågt deltagarantal. De flesta som sprungit tävlingarna i år åker skidor på vintern och terränglöpningen är bra för att hålla grundkonditionen uppe, menar Rune Heij.

Nu var det alltså dags att avrunda terränglöpningssäsongen. Det blev en riktigt guldkantad fest där segrarna i serietävlingen erhöill plaketter och KMvinnarna medaljer. Flera av dem som belönades här hade både segrat i serien och KM varför de alltså fick med sig två guldpriser hem.

Guld

Följande tog guld: Åke Lundeberg, Anna-Greta Sand, Liselott Hellsing, Jörgen Viksten, Marie Lundeberg, Jan Lundeberg, Håkan Persson, Marianne Hell-

gren och Helene Gustafsson. 35 terränglöpare fick diplom.

Under avslutningsfesten utdelades också Rune Heij:s hederspris. Här hade Rune svårt, det finns gott om duktiga ungdomar i Saxdalen. Det blev nu bland flickorna Liselott Hellsing och på pojksidan Jan Lundeberg som fick motta årets hederspris.

Avslutningen inleddes med filmvisning. Man tittade på en sammanställning över stora händelser under idrottsåret 1976 och drack därefter saft innan festen avslutades med prisutdelning.

Guld i terränglöpning fick Marie Lundeberg, Marianne Hellgren, Jan Lundeberg, Jörgen Viksten, Åke Lundeberg, Liselott Hellsing, Anna-Greta Sand, Håkan Persson och Helen Gustafsson. Den sistnämnda saknas på bilden.

Saxdalsbranden:**Grängesbo återfanns död i brandresterna**

På måndagsförmiddagen inleddes en brandplatsundersökning av kriminalteknisk personal från Falun. Branden, som krävde ett dödsoffer, började av allt att döma i en s.k. mulltoa.

Murstocken och förkolnade timmerstockar är i dag allt som finns kvar av det gamla huset i Rusbodarna. Här skall man nu söka finna vad det var som orsakade branden.

Branden i Rusbodarna nära Saxdalen på söndagen då ett bostadshus brann ner till grunden, krävde ett dödsoffer. En man i 54-årsåldern och hemmahörande i Grängesberg blev kvar i det brinnande huset. På grund av att polisen ännu inte formellt kunnat identifiera mannen vill man dock ännu inte offentliggöra namnet.

Av de uppgifter som stod att få på söndagen hade alla som befann sig i huset då branden utbröt undkommit. Hemmansägaren Albert Heed ådrog sig brännskador och fördes till Ludvika lasarett, varifrån han remitterades vidare till Akademiska sjukhuset i Uppsala.

Den utredningen som startade

på söndag eftermiddag har givit vid handen att förutom makarna Heed ytterligare två personer befann sig i huset. En av dessa omkom alltså i lågorna.

De två besökarna anlände till makarna Heeds hem vid lunchtid på söndag. Då Albert Heed upptäckte att det brann fanns samtliga personer i köket. Besökarna väntade på en bil för att få skjuts hem. När man såg att det brann lämnade först den ene av gästerna huset och strax därefter tvingades också makarna fly.

Den andre besökaren från Grängesberg lyckades inte ta sig ut ur det övertända huset. Då brandkåren släckt elden och man undersökte resterna av huset påträffades mannen. Han återfanns inte i köket utan i ett annat rum.

Den explosionsartade branden i Rusbodarna krävde alltså ett dödsoffer och fick därigenom mycket mera tragiska följder än man trodde från början.

Bytardag i Saxdalen men klen intresse

Ett par skridskor vore nog inte så dumt konstaterar den här ungdomliga trion fr.v. Jan Råttis, Jörgen Wikström och Simon Lorenzotti.

Det har i år blivit mycket populärt med s.k. bytardag runt om i Västerbergslagen där Hem och Skola-föreningar och andra stått bakom arrangemangen och föräldrar har fått lämna in vinterutrustning för byte eller försäljning som blivit över när barnen vuxit upp. I lördags hade bytardag anordnats även i Saxdalens skola och Rune Heij, som stod bakom arrangementet, hade bjudit in även grannarna Sunnansjö och Blötberget att delta. Det kommer in ett 100-tal prylar men vi skulle säkert behövt flera skidor och stavar och även skridskor.

Nu kanske det blev litet för myck-

et av skidpijxor, och däribland mycket av gammal årgång, så det blev en hel del över som ingen ville köpa. Men det gjordes också fynd, fina konstskridskor såldes för 50 kr, pulkor, hockeyhjälm, fotbollsskor gick också som smör medan det alltså gick sämre med skidpijorna och många som kom för att få skidor och stavar blev utan då sortimentet här var för klen, säger Rune Heij, som trots allt är belåten med premiären. Vi återkommer säkert även nästa år då det blir mer känt den här möjligheten då vårt "budskap" kanske inte nått ut riktigt nu.

— Bror Jansson

EN MAN OMKOM VID BRANDEN I SAXDALEN

SAXDALEN (DD). Eftersläckningen av stugan i Rusbodarna i Saxdalen blev ytterst dramatisk. Under släckningen upptäcktes liket av en man i de förkolnade resterna av stugan. Det var ingen människa som kände till att det fanns en person i stugan, som övertändes på några minuter.

Vem den innebrände är kan polisen inte uppge, men enligt uppgifter har det gamla paret i stugan under söndagen fått besök. En man

Orsaken till branden tror man vara en elektrisk mulltoa.

Explosionsbrand

På söndagseftermiddagen larmades Grängesbergs brandkår till Rusbodarna. Vid framkomsten hade man inte annat att göra än skydda närbelägna uthus där det fanns djur.

Om vi hade fått vetskap om mannen, säger brandchefen Börge Berthlin, så var det redan för sent. Hela huset stod i ljusan låga då vi kom till platsen.

Vi talade med den 70-åriga mannen, som var både brand och

upptäckte den innebrände.

Hörnrummet

— Vi upptäckte liket där stugans hörnrum låg, omtalar brandchefen, och tydligen har besökaren gått in i rummet och somnat, men de gamla makarna har tydligen inte märkt detta. Detta kan vara förklaringen till det hela.

Mannen var ju svårt chockad och hade brännskador i ansiktet. Han befann sig i ett hus i närheten och då vi fick kontakt med honom så ordnade vi, att han kom under läkarvård.

Vi talade med mannen, men

då branden bröt ut.

Eftersläckningen

Kriminalpolisen från Falun, omtalar Börge Berthlin, har hand om utredningen. Vi var sysselsatta med eftersläckningen då upptäckten av mannen gjordes och eftersläckningen måste läggas om med tanke på den tekniska utredningen.

Undersökningen av brandplatsen pågick under måndagen.

Den 70-åriga mannen vårdas på Akademiska Sjukhuset i Uppsala. Det uppges att brännskadorna inte

Saxdalen—Humlan 1—2 1979

Humlan besegrade Saxdalen med 2—1 på Furuliden vilket är rättvisa siffror, då Humlan helt spelade ut Saxdalen i den första halvleken och tog en 2—0-ledning.

Saxdalen kom bättre i andra halvlek men nådde ej anda fram. Humlans kedjespel flöt mycket bra i första halvlek och allra bäst i den första kvarten då målen också tillverkades, bäst framåt var Christer Sköld men han hade bra assistens av Per Ersson och godkänt även till Curt Olsson. Försvarsbäst var mittbacken Lars Lund och på mittfältet Benny Astor. Lasse Johansson var ej lika säker i saxdalsmålet som man är van att se honom, men han spelade upp sig och får godkänn.

Stig Lindkvist var försvarsbäst och även bäst framåt i andra halvlek. Bra betyg även åt mittbacken Stig Eriksson och Conny Fridlund på mittfältet.

Målen: 0—1 5 min. Benny Astor, 0—2 9 min. Per Ersson, 1—2

Saxdalen—Björbo 0—0 1979

Dålig fotboll bjöds det när division V-lagen Saxdalen och Björbo möttes på lördagen.

Följdriktigt slutade uppgörelsen 0—0 — ett resultat som Saxdalen får vara mycket nöjda med.

Björbo var nämligen det klart bättre laget och spelade långa stunder ut SIF.

I hemmalagets mål var dock Esbjörn Kull helt suverän och tog allt som kom i hans väg.

Förutom Kull ska endast rutinerade försvararen Stig Eriksson framhållas i ett tamt Saxdalen.

Inger och Birger har försigkomna boxrar med många priser

Var ska det sluta? Pyret, två år, har redan hävat in massor av priser för sin skönhet. Matte och husse siktar på att kunna se henne som champion.

Inger och Birger Danielsson i Saxdalen har all anledning att vara stolta över sina boxrar Pyret och Sune. Pyret har två år gammal redan hunnit bli något av veteran i utställningssammanhang och valpen Sune har även han visat sig försigkommen på samma område.

I helgen passade de fyrbenta vännerna på att vinna sammanlagt tre priser i Gävle och Stockholm. Pyret utkorades bl a till den vackraste tiken på en internationell utställning — och det är inte fy skam.

Hundar och hundutställningar är paret Inger och Birger Danielssons liv. När de inte har fullt upp att trimma sina telningar far de and och rike runt på utställningar. För det går bra för familjens husdjur. Både minstingen Briljants Sune, fem månader, och utställningsveteranen Briljants Pyret har hunnit vinna pris för sin skönhet.

Vackra damen

Pyret blev bl a under en utställning i Linköping förra året bäst i sin ras. Och under helgen erövrade den vackra damen två pris-

eller certifikat som det heter i utställningssammanhang.

Det första priset vann hon på svenska kennelklubbens internationella utställning i Gävle. Här var hon den finaste av 17 tikar. Och i Stockholm passade Pyret på att i förbifarten få pris för sin skönhet på en stor utställning för boxrar. Här var hon vackrast bland 40 konkurrerande tikar.

Valpkull

Men lille Sune behövde inte bli avundsjuk. Han placerade sig främst bland 35 hanvalpar på samma boxerutställning i Stockholm.

Inger och Birger har redan tagit en valpkull av Pyret. Och fler kullar lär det bli. Det ligger pengar i Pyrets valpar.

Pyret och Sune kommer från Ingers systers kennel, men boxrarna har inte samma föräldrar.

Vi funderar på att börja på att dressera Pyret. Hon har möjlighet att bli svensk champion i både dressyr och för sitt utseende. Och det är i utställningssammanhang ovanligt att en hund både kan bli champion för båda delarna, säger matte Inger stolt.

Pyret och Sune tar dock sin berömmelse med sans, och viftar glatt på svansen.

Här är några i den nya styrelsen. Stående fr.v. Lennart Karlsson ordförande och Lennart Larsson, suppleant. Sittande framför dem Christina Eklund, kassör, och Irma Stenkvist, ny sekreterare.

Svårt få fram ny ordförande i Saxdalens IF

Nu börjar det bli kris i jakten på ny ordförande i Saxdalens IF. Trots att valberedningen hållit på i ett halvt år, har man ej lyckats få fram någon ersättare till avgående Lennart Karlsson, som flyttat till Västerås. Inte heller på årsmötet, som i fredags kväll hölls i Saxdalens Folkets hus, kom man fram till något nytt namn på ordförandeposten.

Den blev nu en provisorisk lösning. Lennart Karlsson sitter kvar tills vidare, trots att det medför en del svårigheter.

— Det går bra, så länge som familjen bor kvar i byn, säger Lennart Karlsson. I och med detta kommer jag ju hem varje helg. Men då de kommer efter till Västerås måste detta vara löst.

Ny sekreterare efter Hans Karlsson, som fransagt sig återval, blev Irma Stenkvist. För övrigt blev det inga större omkastningar i styrelsen. Ordförande på mötet var Nils Nyström.

Nu till årsmötet presenterade tennis- och damsektionerna sina respektive verksamhetsberättel-

ser. Ur dessa kan vi läsa, att man inom tennisen haft två lag med i Dalaserien 7A. Dessa kom trea resp. fyra.

Klubbmästare blev bland seniorerna Jan-Gunnar Karlsson och bland juniorerna Roger Persson. Seniorsdubbeln såg Leif Rosén och Per-Ake Persson som segrare. Vidare har man haft en del egna turneringar också, bl.a. en s.k. tennisstege.

Damsektionen har främst haft hand om försäljningen på Furuliden. I samband med årsfesten överlämnade sektionen 3000 kr till föreningen. Detta var behållningen från den nämnda försäljningen och en del lotterier.

Föreningen hade vid verksamhetsårets slut 465 medlemmar. En mycket bra siffra med tanke på Saxdalens storlek. Därtill valdes ytterligare femton nya medlemmar in på årsmötet.

I samband med årsmötet överlämnade Åke Lundeberg en urklippbok till stugfogde Rune Heij. Denna ska förvaras i klubbstugan och innehåller hela årets verksamhet, som det avspeglats i lokaltidningarna. Och det lär vara en hel del material det.

Uppmärksammade BROT i Bergslagen

Ett ludvikaföretag ställe generöst bil med chaufför till spanarnas förfogande. Här en idyll mitt i mördarjakten. Kring kaffebrikan fr v landsfiskal Olof Nilsson, kommissarie Gustaf Larsson, landsfiskal Gösta Stenqvist, Ludvika samt polismännen C. Schmidt och Carl Boström.

”Gardist-Kalle” Stråtrövare och mördare Västerbergslagens skräck

Så sent som i början av seklet kunde det hända i Västerbergslagen att människor försvann eller blev mördade utan att man brydde sig om det. Många visste vem som utfört ogärningen, men ingen vågade gå till länsman och anmäla. Gick man, kanske lönnmördaren stod i bak-håll, och den risken tog man inte. Riksarkivet kan vittna.

Ett exempel på laglösheten är dubbelmördaren Carl Ludvig Granholm från Skattlösberg, mera känd som Gardist-Kalle, som sommaren 1904 i Mörttjärn sköt ihjäl en 44-årig skogsarbetare, ”Finn-Per” Johan Berglund. Tolv år senare gjorde han sig skyldig till ytterligare ett mord då han från bakhåll vid Fredmundbergets gruva sköt ner 51-åriga hemmansägaren Per Johan Hedberg-Sköld från byn Mäs-

ror uppmanade han som vanligt sin hustru att se upp för Granlund. Denne var samma dag ute på älgjakt, som ofta på olaga tid.

Kvällen gick utan att Finn-Per kom hem. Hustrun satt uppe och väntade förgäves hela natten. Dagarna gick utan att man fick någon förklaring till försvinnandet. Polisen förhörde byborna, men de flesta teg med vad de kände till. Ett par kunde dock vittna att de på kvällen samma dag som Finn-Per försvann på långt håll hört ett skott och skrik på hjälp.

Bakhåll

Vittnena trodde att ljuden kom från Mörttjärn. Dit ledde också spåren vid skallgången, men först den 13 september, 19 dygn efter Finn-Pers försvinnande, anträffades hans kropp gömd i ett busksnår.

Ett kulhål satt mellan skulderbladen, och ur detta stack det fram lösa bitar av det splittrade nyckelbenet. Läkare fastslog att Finn-Per blivit skjuten från ett bakhåll. Och egentligen fanns det bara en tänkbar lönnmörda-

na växte, och den listige Gardist-Kalle från unga år kröp fram med nyvassade klor. Det var illavarslande för bygden.

Nackskott

En varm sommardag, den 19 juli 1916, fick provinsialläkare Johan Haglund bud om att skyndsamt bege sig till Fredmundbergets gruva. En man låg döende i skogen. Det var hemmansägaren Per Johan Hedberg-Sköld från byn Mässan. Han var redan död då doktorn kom, men kroppen var ännu varm, och i bakhuvudet upptäcktes ett gapande sår.

Hedberg-Sköld låg i en dalsänka och hans hatt hittades ett stycke bredvid. Han hade träffats av ett skott i nacken och tappat hatten då han stupade. Två kulhål i hatten visade nästan exakt varifrån skotten måste ha avlossats, från en ås intill gruvan.

Dödsfiender

Det nya lönnmordet riktade misstankarna mot Gardist-Kalle. Det visade sig att denne året innan hyrt en stuga av Hedberg-Sköld, och man misstänkte honom för mordet.

Ogillade mord

Granlund tvingades ner på en soffa medan man undersökte rummet och fann ett Remingtongevär med patroner i en skrubbe.

— Har Granlund skjutit Hedberg, frågade länsman Stenqvist rakt på sak.

— Nej, Hedberg och jag har alltid varit goda vänner, och jag tycker inte om mord, löd svaret. Gardist-Kalle häktades trots sitt nekande och togs ut på en vallningstur till Fredmundbergets gruva. Ett Remingtongevär, gömt under en granruska, passade exakt till den dödade kulan och Granlund måste motvilligt medge att det var hans ammunition men försökte ändå att svänga sig.

Polisen fortsatte ihärdigt att samla bevis, ett för sin tid fint jobb. På en stig, som ledde fram till den plats på åsen där mördaren stått, fanns fotavtryck. De stämde också överens med Granlunds kängor.

I båda fallen var motiven hämnd bl a för att de bägge mördade människors hustrur ställt sig avvisande till närmanden. — Gardist-Kalle var nämligen känd som en svärtyglad kvinnojägare. Så fort han fått lite brännvin i sig skulle han ha tag i en jänta, det fick hustrun finna sig i.

I Långåsfallet invid Norhyttan, där han på 90-talet skaffade sig en stuga, blev han en visa för att han ofredade någon av grannpigorna eller de gifta kvinnorna. Ett särskilt gott öga hade han till Finn-Pers hustru Maria, som trots hans ofta klumpiga trevare och närmanden lyckades freda sig, men skvallra för maken vågade hon inte. Gardist-Kalle hotade med att han i så fall skulle se till att hon ”kom bort”.

Bland byborna blev det allmänt känt att han ”var svår” på Finn-Pers Maria, och skvallret visste berättat att han försökt mörda både henne och mannen. Granlund hade satt skräck i alla, ingen vågade säga ett knyst.

Stråtrövare

Så värst mycket visste man inte om Gardist-Kalles förflutna, men man hade hört att han i många år levtt ett fribrytarliv i bergslagsskogarna. Förresten hade han själv ofta skrutit om att han deltagit i rån och överfall.

Terrorn drev till sist Maria och Finn-Per ur huset, och de skaffade sig ett nytt hem i Torsberg i Norhyttan. Då Finn-Per vid 1-tiden på dagen den 24 augusti 1901 gick för att handla matva-

Frikänd

Länsman ansåg sig föranlåten att söka upp Gardist-Kalle. Han strövlade i skogarna men anträffades efter skallgång gömd i sin stuga. Han häktades mot sitt nekande, men varken häradsrätten i Ludvika eller hovrätten kunde fälla honom. Uppenbara motiv till mordet fanns visserligen, men att få folk att vittna var hopplöst. Inte heller visste man exakt när Finn-Per skjutits eller med vad slags vapen.

Målet ställdes på framtiden i brist på bevis, men Granlund dömdes till 15 månaders straffarbete för sina våldtäktsförsök mot Finn-Pers hustru. Vid rannsakingen bedyrade han, att han var helt oskyldig. Han stämde till och med åklagaren för falsk angivelse men förlorade och fick straffet höjt med ett halvt år.

Till Halvars

I lagens mening var Granlund ingen mördare även om ortsbefolkningen hade sin bestämda åsikt. Efter fängelseären höll han sig undan hemtrakten, men 1910 dök den då nära 60-åriga stråtrövaren upp i Halvars utanför Ludvika. Här lärde han känna en jämnårig man, Johan Oskar Hedman, i hela bygden känd som ledare för en vittutgrenad tjuvorganisation, beryktad i svensk kriminalhistoria som Halvars-ligan. Banditinstinkter-

På kornet

Efter envisa förhör hela natten kom äntligen bekännelsen.

— Jo, jag tar på mig, att jag sköt Hedberg och sedan får det vara hur det vill. Jag fick honom på kornet och träffade prick i nacken.

Preskriptionstiden för mordet på Finn-Per var ännu inte ute. Granlund ansattes på nytt, nekade länge men bekännelsen kom till sist i samband med rannsakingen inför Västerbergslagens domsaga i Ludvika.

Gardist-Kalle berättade då att han under sin älgjakt i skymningen upptäckt Finn-Per på hemväg från handelsboden efter en gångstig mellan Torsberg och Norhyttan. Som ett sista halmstrå försökte han ändra sitt erkännande genom att förklara att han trots Finn-Per varit en älg men räknade väl knappast själv med att någon skulle tro honom.

Omringad

Överläggningar hölls i Ludvika mellan länsman Olof Nilsson och hans kollega Gustaf Larsson i Borlänge. De gjorde sällskap med länsman Gösta Stenqvist i Ludvika och för vid midnatt mot den misstänktes bostad. Att notera som en kuriositet är att ett företag i Ludvika generöst ställt en bil och livréklädd chaufför till förfogande, i annat fall hade spanarna fått nöja sig med hästskjuts eller cykel.

Ett par timmar senare var Granlunds stuga omringad. Styrkan hade då utökats med ytterligare två handfasta ludvikapoliser, Carl Boström och C Schmidt. Gustav Larsson knäckade på dörren, men Gardist-Kalle hann inte öppna förrän alla störtade in.

”Varaktig ånger”

Carl Ludvig Granlund dömdes till livstids straffarbete. Han började avtjäna straffet 1917 på Långholmen. När han fyllde 75 år i fängelset började han bombardera myndigheterna med nådeansökningar. ”Varaktig ånger och längtan att få dö i hembygden som en fri man” anfördes som skäl. Visserligen hade han uppfört sig väl, men det hjälpte inte.

Hans sista bön om frigivning avslogs efter 80-årsdagen 1932, endast kort tid efteråt gick landets siste stråtrövare ur tiden, men han blev en legend, om också tvåvelaktig.

Alan Ericson

Fällande indicier mot Granlund efter mordet på Hedberg; geväret i skogen och den dödes genomskjutna hatt

Grangärde
Grängesberg
Säfsnäs

Tel 0240/ 23 600
22 160

Saxdalen—byn med växtvärk

Saxdalen — det är byn där befolkningsutvecklingen sprungit ifrån servicen. Man kan tala om växtvärk när utvecklingen gått dithän att befolkningen ökar och antalet affärer minskar från, fem stycken på början på 1960-talet till, som nu, två.

Länssparbankens kontor i byn har nyss slagit igen och posten härbergas i trånga och allt annat än servicevänliga lokaler.

Bybornas reaktion har inte låtit vänta på sig. Men vägen från befolkningens önskemål till handling är lång och besvärlig.

Det som har stått högst upp på önskelistan och som opinionen länge kämpat för i Saxdalen, är att få ett riktigt servicehus med affär, post, bank och utrymme för eventuella andra näringsidkare, t.ex. frisör.

Önskemålet om affärshus är av gammalt datum, och det är först nu man kan skönja en ljusning.

Man väntar på att regeringen skall besluta om att ge Ludvika kommun tillstånd att exproprieras d.v.s tvångsinlösa mark för ändamålet.

Började 1967

Det hela börjar redan 1967 när en av dem som kämpat hårt för servicen i byn, Gösta Erlandsson, öppnar affär i f.d. Konsums lokaler i Saxdalen. Erlandsson börjar med att ett knappt år efter öppnandet höra sig för med ägaren av granntomten att få köpa ett stycke mark för att kunna utöka parkeringsplatsen vid affären.

Detta misslyckas, men Erlandsson försöker igen något år senare, och har då en eventuell utbyggnad i åtanke.

På den här åkern och med fortsättning in i lövskogen till höger anger kommunens planförslag att servicehuset skall vara beläget. Gamla affären syns i bakgrunden till vänster.

Finngården, den gamla och kulturhistoriskt intressanta gården kommer att hamna ett femtiotal meter från det planerade villaområdet.

Halvt löfte

Ett halvt löfte eom köp grusas efter ett tag och planerna läggs på is. 1973 kontakter Erlandsson ansvariga på den butikskedja han tillhör. Ritningar över en tillbyggnad görs upp, men man inser snart att tomten är för liten och något bygge kommer inte igång.

Detta gör att Erlandsson något år senare kontakter kommunen med en framställan till fastighetskontoret om hjälp med markanskaffning i närheten av den nuvarande affärsbyggnaden.

Svaret blir att kommunen inte äger någon mark i Saxdalen som kan betraktas som lämplig, men att frågan borde ställas till byggnadsnämnden. Byggnadsnämnden vidarebefordrar frågan till fastighetskontoret som återigen i ett svar till Erlandsson meddelar att man inte äger någon lämplig mark för ändamålet.

Ett nytt försök från Erlandssons sida att direkt av markägarna få köpa 2-3.000 kvadratmeter av grannfastigheten blir resultatlöst.

Vändning

Efter detta, och då är vi framme i 1976, görs ytterligare en framstöt till kommunen. Denna gång till kommunalstyrelsen som inte heller den lyckas ge något positivt besked.

Året 1977 innebär en vändning i frågan då Erlandssons affär övertas av Alf Karlsson. Erlandsson slutar inte kämpa för byns service för det. Han samlar istället en grupp människor omkring sig för att gå ut med en namninsamling som innebär en vädjan till kommunen att skaffa fram en tomt till ett servicehus.

Listan samlar noga räknat 451 namn, en hög siffra i en så liten by. Namnteckningarna kunde ha varit ännu fler enligt Gösta Erlandsson, men tiden var under sommaren -77 ganska knapp, och man nöjde sig med den siffran.

En skrivelse författades och fyra saxdalsbor, Gösta Erlandsson, Maj-Britt Hahne, Einar Haag och Mauritz Andersson begav sig till kommunalrådet Lennart Granqvist och överlämnade skrivelsen och namnlistan.

Den här gången tog det skruv i den kommunala apparaten. Ett möte i Saxdalens Folkets hus med kommunala representanter fick till resultat att statsarkitektkontoret upprättar en områdesplan för en tomt till ett servicehus.

Nya svårigheter

I anslutning till detta planerar man också in ett område med tomter för 18 villor. Det är i detta skede som de nya svårigheterna att få ett servicehus börjar.

På stormötet i Folkets hus diskuterades nämligen läget för området och det var här man kom fram till att lämpligaste stället var det markområde som ligger i anslutning till genomfartsvägen genom Saxdalen. Granne med den nuvarande affären.

Det är alltså samma mark som Erlandsson tidigare begärt att få köpa och då det nu rör sig om en betydligt större del av denna är ägarna ännu mer negativa till försäljning.

Områdesplanen godkänns dock av byggnadsnämnden som inte anser det osannolikt att kunna förvärva marken. Man beslutar även om att områdesplanen skall ställas ut i Saxdalen.

Delägarna till den aktuella marken ber i skrivelser till länsstyrelsen att pågående byggnadsplanering bör avslutas då marken inte är till salu. Länsstyrelsen svarar att anmärkningar skall göras i samband med den beslutade utställningen av planen.

Dessa anmärkningar tillsammans med några andra skrivelser från privatpersoner föranleder inte byggnadsnämnden att företa några ändringar i planförslaget. Det gör däremot några anmärkningar från vägförvaltningen vilket innebär att byggnadsnämnden inte kan överlämna ärendet till kommunfullmäktige förrän i november månad 1978.

I månadsskiftet november-december är dock ärendet klart att överlämnas till länsstyrelsen, som har till uppgift att fastställa planförslaget.

Expropriation

På andra håll inom kommunen pågår också andra aktiviteter i det här ärendet. Det är fastighetskontoret, som handlägger markfrågorna, som agerar.

I juni -78 inser fastighetskontoret att den mark som upptas av planförslaget inte går att förvärva på vanligt sätt. Därför skriver man till kommunfullmäktige, som beslutar att kommunen skall ansöka hos regeringen att få exproprieras mark för byggande av servicehus samt 18 villafastigheter.

Kommunkansliet, som ska verkställa ansökan, kan tyvärr inte få iväg någon sådan förrän i mars 1979. Det är oklarheter i ägandeförhållandena till marken som bidrar till denna försening.

Delägarna försöker dock hålla stånd mot myndigheterna, först med en skrivelse till byggnadsnämnden och senare, april -79, till länsstyrelsen, där man bestrider beslutet om expropriation.

Olämpligt

I skrivelserna påpekar man olämpligheten i att exploatera bördig jordbruksmark, och påminner också om det tidigare förslaget att förlägga servicehuset, mer centralt i Saxdalen.

Med det menas en tomt som ligger i anslutning till avfarten mot Långfallsgruvan och Olsjön. I anslutning till denna tomt ligger också det villaområde som stod färdigt för inflyttning åren 1976-77.

Fram till semestertiden i år har alltså ärendet avancerat så långt. Planförslaget ligger hos länsstyrelsen och väntar på att bli fastställt.

Ansökan om expropriation ligger också hos länsstyrelsen. Detta för att regeringen vill ha ett yttrande i frågan.

Hos länsstyrelsen ligger också en skrivelse från ägarna till marken. En skrivelse som Ludvika kommun måste yttra sig över.

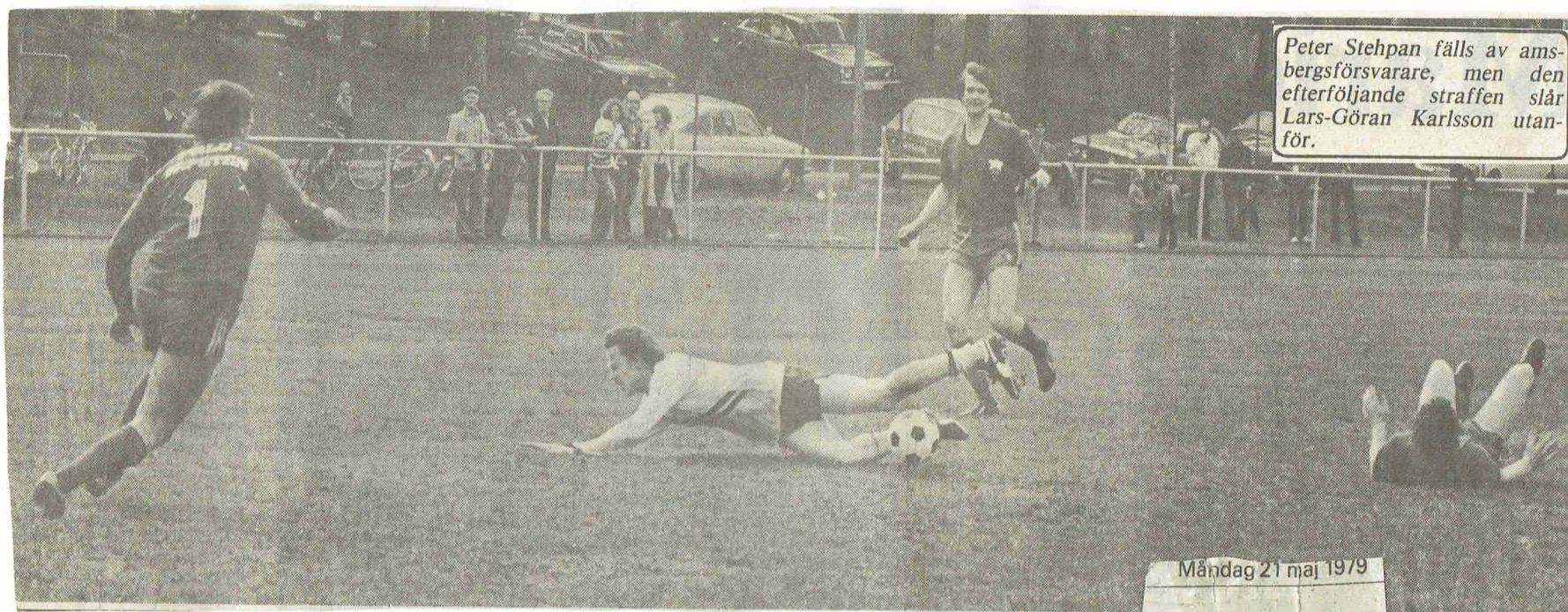
Allt detta medan, majoriteten av Saxdalsborna väntar på sin efterlängtnade affär.

Dagsläget är att Ludvika kommun yttrat sig över markägarnas skrivelse där man avvisar förslagen på andra placeringar av servicehuset som "mindre välbeläget i förhållande till centrum i Saxdalen".

Dessutom har markägarna besvärat sig över att villabebyggelsen i den uppgjorda planen inkräktar på den kulturhistoriskt intressanta "Finngården". En gång centrum för jordbruket runt det nu omstridda området. Kommunen anser sig ha tagit hänsyn till detta och påpekar i sitt yttrande att "Finngården omges av ett friområde".

Det som återstår är att länsstyrelsen inom den närmaste framtiden kommer att ta ställning till planförslaget. Samtidigt tas också expropriationsfrågan upp och ett yttrande lämnas till regeringen som har att besluta i frågan.

Stefan Sahlén

Peter Stehpan fällt av amsbergsförsvarare, men den efterföljande straffen slår Lars-Göran Karlsson utanför.

Måndag 21 maj 1979

"Mål-Lasse" räddade en poäng åt SIF

Den utmärkte målvakten Lasse Johansson räddade Saxdalens IF undan ett nederlag mot gästande Amsbergs IF i lördags på Furuliden. 1-1 efter hemmaledning med 1-0 i halvtid blev slutresultatet.

Så när hade Lasse räddat båda poängen kvar i Saxdalen. Kvitteringsbollen kom först i slutminuten. Sällan har dock ett sådant välförtjänt mål skådats.

Lasse var fantastisk i dag, menade hemmatränaren Stig Eriksson. Annars tyckte jag Amsberg spelade bra. Vi hade problem att stoppa dem. Speciellt i andra halvlek.

Nu skall det sägas att Saxdalen kostade på sig lyxen att bränna en straff åtta minuter efter paus. Peter Stephan föll i sitt läge, men Lars Göran Karlsson sköt straffen strax utanför höger stolpe.

Hade vi fått in straffen hade vi säkert vunnit, menade Stig Eriksson.

Straffmissen blev signalen till en kompakt amsbergspress. Anförda av Håkan Jans, Stefan Elfving, Leif Johansson och Mats Eriksson skapade de den ena chansen efter

den andra. Lasse Johansson i Saxdalsburen tog då fram det bästa av sitt kunnande.

Amsberg fick vänta på utdelning ända tills 89:e minuten. Hans Nordström slog ett perfekt inlägg över alla saxdalsförsvarare inklusive Lasse Johansson och Leif Johansson mötte med en perfekt nick.

Saxdalens mål kom efter en kvarts spel. Unge Roger Persson utnyttjade en för dålig bakåtpassning och lobbade kallt över amsbergsmålvakten.

I hemmalaget skall förutom Lasse Johansson även Stig Lindkvist berömmas. På mittfältet var det bara Conny Fridlund som hängde med någorlunda. Farligast framåt var utan tvekan Peter Stephan och stundtals Roger Persson.

I Amsberg gjorde Ryno Jans och Börje Karlsson fint i från sig i fyrbackslinjen. Stefan Elfving och Mats Eriksson var bäst framåt.

Bra domare var Ivan Johansson, Malung.

Målen: 1-0 Roger Persson, 1-1 Leif Johansson.

HANS-OLOF SUNDIN

16-årige Roger huvudperson när Saxdalens IF årsfestade

16-årige Roger Persson — stor bolltalang i Saxdalens IF, blev något av huvudperson när föreningen i lördags samlade sina olika sektionsmedlemmar till årsfest i Folkets hus.

När det var dags för prisutdelning fick Roger kliva fram och hämta priser både i tennis och fotboll. I fotbollen blev han säsongens bästa målskytt i föreningen och visade dessutom en enorm träningsflit.

Han deltog i 65 av 66 möjliga träningar.

I tennisen tog han storslam — vann både junior- och senior-KM, samt tog dubbeln tillsammans med Lars Ruus.

Cirka 175 personer hade sam-

lats i Folkets hus för att äta, dansa och få priser. För dansmusiken svarade bröderna Jansson.

Prisutdelningen ledde avgående ordförande Lennart Karlsson, assisterad av folk ur sektionerna.

När det gäller skidorna fick Lennart Åkerström, Hans Karlsson och Miriam Bråthen kliva fram och få priser för sina klassvinster i KM.

Hyllade blev också Jan-Olof Wallman, Gunnar Lundberg och Anna-Greta Sand, som tog var sin seger i terräng-KM.

Bosse Gustavsson tog första in-teckningen i den ståtliga "Saxdalsklassikern", som nu utdelades för första gången, då Bosse blev bästa SIF-are i "Ljungåsrundan".

Bengt-Emil Jonsson och Gunnar Lundberg har åkt Vasaloppet tio gånger och fick nu silvermedaljer från IFK Mora.

Oförtröttlige Rune Heij tilldelades ett silverfat för sitt jobb med skidungdomarna och föräddes också en medalj från VB-kretsen.

Olle Wallman hyllades i sin frånvaro för hans fina arbete inom skidsektionen, främst med det elektriska på el-ljusspåret.

Bosse Gustavsson erövrade i vintras "Högbergs vandringspris" för gott.

16-årige Roger Persson är en verklig bollbegåvning. Han har under säsongen hållit sig på topp i både tennis och fotboll.

Stig Lindkvist har inte missat en träning och medverkat i samtliga matcher. Han fick epitetet "bäste spelare".

avtackades för sin insats inom saxdalsfotbollen.

Bror Bergkvist tilldelades medalj ur "Bengt Eks minnesfond".

Lars Frisk, Saxdalens IF. Placering: 3005

Gunnar Lundberg, Saxdalens IF. Placering: 1410.

Segrare i pojkklassen födda 69-70 blev Stefan Larsson, Ludvika, i mitten flankerad av tvåan Anders Johansson, Kopparberg, vänster och trean Anders Björk, Hällefors.

Helen Gustavsson, Saxdalen, mitten, tog hem flickklassen 69-70 före Anna-Carin Gustavsson, Lindesberg och Magdalena Rickardsson, Kopparberg.

Helen suverän i svårt före

Blöt nysnö och 2-3 plusgrader gjorde Lilla Mårten Finneloppet till en vallningshistoria i hög grad. De knattar som hade fel smörja på fick slita väldeliga och det fanns dom som praktiskt taget fick gå banan runt. Men det kämpades glatt och villigt ändå. Av de 295 anmälda var det förstås en del som föredrog att utebli i rådande väder men runt banorna kavade i alla fall 241 åkare sammanlagt.

Knallhårda sekundstrider blev det i de flesta av de sex klasserna Allra hårdast i äldsta pojkklassen födda 69-70 där bara 12 tolv sekunder skiljde de fem främsta.

Ludvikas Stefan Larsson, som i Lilla Mårten Finne även i fjol fast då i mellanklassen, tog en ny viktoria. Eftersom han är född 70 har han alla utsikter att komma igen nästa år och vinna för tredje året. Nu slog han Anders Johansson, Kopparberg med fem sekunder. Anders Björk, Hällefors, blev trea ytterligare två sekunder efter men med en sekund till godo på Erik Söder, Kopparberg. Femte man i den knallhårda klassen var Högfors Jan Djupenström.

Segersviten bröts

I äldsta flickklassen fick segervana Anna-Carin Gustavsson, Lindesberg, med SS-seger som färsk merit, se sig slagen efter 15 segerlopp i vinter. Det var Saxdalens Helen Gustafsson som blev för svår. Men undra på det! Helen hade bättre tid än pojkklassens vinnare. Med sex sekunder slog hon Stefan Larsson. Anna-Carin var sju sekunder efter och det betyder att hon bara hade göra en sekund längre än pojkvinnaren.

Två verkligt duktiga töser som lade en marginal på 16 sekunder till trean, Kopparbergs Magdalena Rickardsson.

Ingrid suverän

En verklig suverän sågs i klassen flickor 71-72 i Hällefors Ingrid Jansson som noterades för den klaraste klassegern. Hon lade hela 40 sekunder mellan sig och tvåan Malin Gustavsson Almby och det är mycket på en så kort bana. I pojkklassen 71-72 blev det hårdare Magnus Andersson, Skinnbergs SK vann med elva sekunder före Örjan Eriksson, Närke Kil. Där gjorde Niklas Råstock, Kopparberg, en fin insats och blev trea fyra sekunder efter Örjan.

Så kom då de allra minsta knattarna. Där fick Kopparberg sin enda klasseg i Mikael Olsson som på den korta banan slog Johan Karlsson, Skinnberg med tio sekunder.

I motsvarande flickklass vann Katarina Eriksson, Närke Kil och hon var dagens andra klas-suverän som med hela 42 sekunder förvisade Ulrika B. Jansson, Lindesberg till silverplatsen.

Kul var att alla sex klassvinnarna kom från olika orter den här gången, Ludvika, Saxdalen, Hällefors, Skinnskatteberg, Kopparberg och Närke Kil.

Som vanligt mycket folk som hejade på sina små favoriter. Förläggandet av målplatsen till planen vid kommunens förråd var ingen som helst nackdel. Banan blev något kortare men en fin upplöpsraka fanns även här där knattarna kunde beskådas och hejas på. Vid prisutdelningen fick de tre främsta i varje klass medaljer och gott om hederspris delades ut.

TEXT:

Sören Forsberg

BILDER:

Monica Forsell

Sista skidtävlingen i Saxdalen

Saxdalens skidsektion genomförde på torsdagskvällen den sista interna skidtävlingen för säsongen. Ett 20-tal åkare deltog och lyckades trots dåligt före med blötsnö i spåren prestera fina resultat.

Ett uppföljningslopp kommer att köras på onsdag nästa vecka, för de som varit sjuka och bara hunnit genomföra fyra lopp. Reglerna säger att en åkare måste genomföra minst fem av de sju loppen och bara de bästa resultaten räknas. Även de som varit sjuka ska ha en chans på slutsegern, menar skidledaren Rune Heij.

Resultat:

H 71-72 (0.8 km):

1) Magnus Rosen 5.17, 2) Johan Thenor 5.56, 3) Patrik Dobos 6.45, 4) Thony Wähländer 3.08.

D 71-72 (0.8 km):

1) Marit Nyström 4.51, 2) Petra Nilsson 8.14.

H 69-70 (1.6 km):

1) Jan Lundeberg 7.38, 2) Stefan Nilsson 7.53, 3) Roger Eklund 9.13, 4) Lars-Göran Troäng 9.55.

D 69-70 (1.6 km):

1) Marianne Hellgren, 7.37, 2) Ann-Marie Dobos 8.23, 3) Karin Söderlund 8.50, 4) Elisabeth Runkvist 9.05, 5) Helena Forsell 9.11.

D 67-68 (2.6 km):

1) Viveca Hult 13.28.

D 65-66 (2.6 km):

1) Carina Eriksson 12.08.

H 65-66 (2.6 km):

Jan Rått 11.38, 2) Kristian Hult 12.17.

Västerbergslagen

Bergslagsposten

Torsdagen den 15 november 1979

5

- Mellanår, tror Saxdalens skidbas

Saxdalens IF:s skidsektion hade på lördagen samling för sina åkare. 25-30 personer hade mött upp vid skolan. Ett deltagarantal som inte Rune Heij i skidsektionen var helt nöjd med.

— Det blir nog fler när snön kommer, säger Rune. Barnmarksträningen är alltid besvärlig, men det finns inga andra alternativ.

— Jag tror att det blir ett mellanår för oss den här säsongen. Det måste komma någon gång. Jag trodde att det skulle komma förra säsongen, men den blev den bästa hittills i vår skidhistoria, säger Rune Heij.

Rune pekar då bland annat på Helen Gustavssons andraplats i Svenska Skidspelet.

Inför årets säsong har man förlorat Karin Andersson till IFK Grängesberg, Jörgen Wiksten till Ludvika, samt Karin och Åsa

Karlsson, som flyttat till Västerås.

En nyhet som meddelades i lördags är att det även blir en serie för seniorer, damer, oldboys och motion. Det blir cirka 25 tävlingar för de som åker alla. Saxdalen arrangerar åtta interna tävlingar. KM och knattelopp. Fem tävlingar i treklubbmatcher mot Sunnansjö och Vulcanus, samt fem i VB-kretsen, ska också genomföras.

Ett träningsläger på hemmaplan ska hållas 1-2 december. Några seniorer ska till Idre på läger i början av december.

På träffen i lördags spikades också torsdagar som träningsdagar och man hann också med en träningsstund under ledning av

Saxdalen har skidföre vid Olsjön

Saxdalens IF står på lördag som arrangör för den första serietävlingen på skidor för Västerbergslagen. Tävlingen blir förlagd till den s k Olsjömossen — mellan Olsjön och Lövkullen. Man har här möjlighet att lägga banor för alla tävlingsklasser med banlängder från 800 meter till 5 kilometer. Ombyte sker vid Saxdalens skola.

Vid kallare väder än minus tolv grader inställs ungdomstävlingar. Reträttedatum blir då den 5 januari. Är det kallare än minus arton grader är man också beredd att ställa in tävlingen för seniorer och juniorer.

1979 19/12

Saxdalens IF glöms bort i Vasaloppet

Varje år skall man behöva reta upp sig på Saxdalens skidåkare i Vasaloppet krediteras andra klubbar i resultatlistan. Vi vill rå om dom själva och hoppas verkligen att datan i fortsättningen skriver rätt klubbadress. Så här gick det i år: 214 Lennart Åkerström 4.47.26, 586. Hans Karlsson 5.04.02, 1410. Gunnar Lundberg 5.37.53, 2267. Seppo Wanninen 6.01.05, 3006 Lars Frisk 6.20.51. Dessutom åkte Bengt Emil Johnsson öppet spår där han fick tiden 7.43.08.

Bergslags- framgångar i Säfsnäs- loppet

Ett 90-tal ungdomar genomförde i lördags "Säfsnäsloppet" på skidor i Fredriksberg med Ulriksbergs IK som arrangör. Tävlingen gick i strålände solsken och några minusgrader. De olika klasserna gav sig iväg samtidigt från Folkets Park.

Av Västerbergslagsdeltagarna lyckades flickkorna bäst. Grängesbergs Annelie Furunäs vann överlägset D 15-16 och Helena Gustavsson från Saxdalen toppade D 9-10. Bra framme höll sig även ungdomarna från Källbotten, Stållberg och arrangerande Ulriksberg.

Även Hällefors SK tog en klassegger genom Timo Uttela.

Slaget vid Brunnbäck

"Slaget vid Brunnbäck", Brovallens IF:s populära ungdomsstadefett på skidor, genomfördes på lördagen för elfte gången.

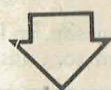
Det var 115 lag som deltog. Vädret var toppenfint. Solsken och bara ett par minusgrader.

Rembo IK tog två av de åtta segrarna. Det var i D 11-12 och D 13-14. Övriga segrar gick till Mora, Dala-Järna, Jädraås, Brovallen, Norberg och Dala-Floda.

Den mest spännande striden i hela tävlingen var om andraplatsen i äldsta flickklassen. Hedemora kom en tumsbredd före Mora och endast fyra sekunder senare jagade Brovallen i mål. Överlägsen segrare i klassen blev Norberg.

Resultat:
D 9-10: 1. Mora 25.26, 2. St Tuna 25.52, 3. Korsnäs 25.58.
H 9-10: 1. Dala-Järna 22.57, 2. IFK Sala 23.05, 3. Norrbärke 23.17.
D 11-12: 1. Rembo 1 34.15, 2. Mora 34.25, 3. Månkarbo 35.01.
H 11-12: 1. Jädraås 30.58, 2. Säter 1 32.33, 3. Falu IK 1 33.05, 15. Norrbärke 39.28.
D 13-14: 1. Rembo 33.59, 2. Domnarvet 35.07, 3. Säter 1 36.02.
H 13-14: 1. Brovallen 1 31.36, 2. Falu IK 1 32.27, 3. Hedemora 1 32.30, 6. Norrbärke 33.36.
D 15-16: 1. Furunäs 55.20, 2. H.

Nästan 100 ungdomar gav sig iväg från Folkets Park i Fredriksberg i lördags för att genomföra Säfsnäsloppet.

Måndagen den 12 februari 1979

Segrarna i Säfsnäsloppet:

Främre raden fr.v. Håkan Nordbäck, Särna SK, Helena Gustavsson, Saxdalens IF, Johan Danielsson, IFK Djura, Karin Olovsson, Lima IF.

Bakre raden fr.v. Timo Uttela, Hällefors SK, Marit Kristiansson, Dala-Järna IK, Göran Hansson, Siljansnäs IF och Annelie Furunäs IFK Grängesberg.

Nyhammar derbyvann

Blir Nyhammar och Saxdalen fågel eller fisk i serien? Onsdagens match lagen emellan gav knappast något klart besked, Nyhammar besegrade sina lokalkonkurrenter med 2-0 (0-0), men faktum är att ett oavgjort resultat låg närmare tillhands.

Saxdalen dominerade stort i början av första halvlek, men man kom aldrig fram till några riktiga chanser. Under ledning av Lars Friberg arbetade sig Nyhammar starkt in i matchen och mot slutet av halvleken var rollerna ombytta.

Andra delen av matchen bjöd stundtals på mycket trevlig och lättam fotboll. Fina individuella prestationer varvades med ett fint samspel framför allt från Nyhammars sida. Efter tjugo minuter beredde man sig på att anteckna 1-0 för NIF, men Jan Sandberg, som har öppet mål, tar i för kung och fosterland och bollen seglar högt över.

Rickard Wikberg blev den

som gav Nyhammar ledningen. Helt fri med målvakten petade han kallt in ledningsmålet.

Jan Sandberg fick dock tillfälle att revanschera sig. Då femton minuter återstod kommer en långboll från NIF-försvaret som Sandberg påpassligt sticker på. Men en kvick dragning är målvakten satt ur spel och ställningen är 2-0.

— Trots förlusten var det här ett fall framåt. Vi använde tre pojklagsspelare och samtliga klarade sig med den åran, säger Saxdalens lagledare Kenneth Söderback.

— Det var en bra match. Det mesta fungerade perfekt och att få sätta dit Saxdalen är alltid kul, säger en glad NIF-ledning.

I Nyhammar var det Rickard Wikberg som drog det tyngsta lasset, men även Lars Friberg och Jan Sandberg förtjänar ett omnämnande.

I Saxdalen var som alltid Stig Lindkvist mycket duktig, men även ungdomarna Roger Persson, Bengt Häll och Kristian Persson förtjänar överbetyg.

Ola Berglund

0-4 i baken för Saxdalen

Efter 0-0 i halvtid föll Saxdalen IF i lördags i Högfors med 0-4. Efter pausen bjöd SIF-pojkarna sina motståndare på ett par mål och därmed fortsatte de chansen att notera ett skapligt resultat.

Högfors ledningsmål var ett självmål. Unge Bengt Häll skulle spela bollen bakåt till målvakten, men fick i iver kanonträff. Bollen borrade sig upp i nättaket. 2-0 tillkom på straff. 3-0 kom efter att Stig Lindkvist bollat litet ovarsamt inför straffområdet och en högforsspelare tog av honom bollen.

Trots fyra mål i baken gjorde

försvaret i Saxdalen en fin insats. Framförallt gäller det Stig Lindkvist. På mitten och framåt var det tunnare, men där saknade laget tre ordinarie spelare. Målvakten Lasse Johansson var som vanligt på hugget.

I Högfors får försvaret mer än godkänt. Erkki Nykänen och Torgny Karlsson var andra duktiga spelare. HIF kostade på sig lyxen att bränna en straff i första halvlek.

Målen: 1-0 självmål, 2-0 Rolf Takkinen, straff, 3-0 Erkki Nykänen, 4-0 Torgny Karlsson.

30-årig namnförvirring i Saxdalen

Namnbyte i valtider!

□□□ Byråkrats kvagnar mal sakta, brukar det heta inte utan fog ibland.

Det händer också att man får känslan att den här kvarnen står helt still.

Så tycker invånarna i Saxdalen när det gäller ortens namnbyte.

För 32 år sedan — år 1947 — blev det klart hos olika myndigheter att det tidigare ortsnamnet Rävåla skulle bytas ut mot Saxdalen.

Trots det. När invånarna i Saxdalen i år röstade på kandidater till riksdag, landsting, kommun och nu senast till kyrkofullmäktige så skedde det i — Rävåla valdistrikt!

— Nu måste man på kommunalt håll ändra på det här, tycker Einar Haag i Saxdalen. Han var tillsammans med Hjalmar Sjöstrand och Georg Örnqvist — båda numera avlidna — den trio som tog initiativet till namnändringen och som genomfördes år 1947.

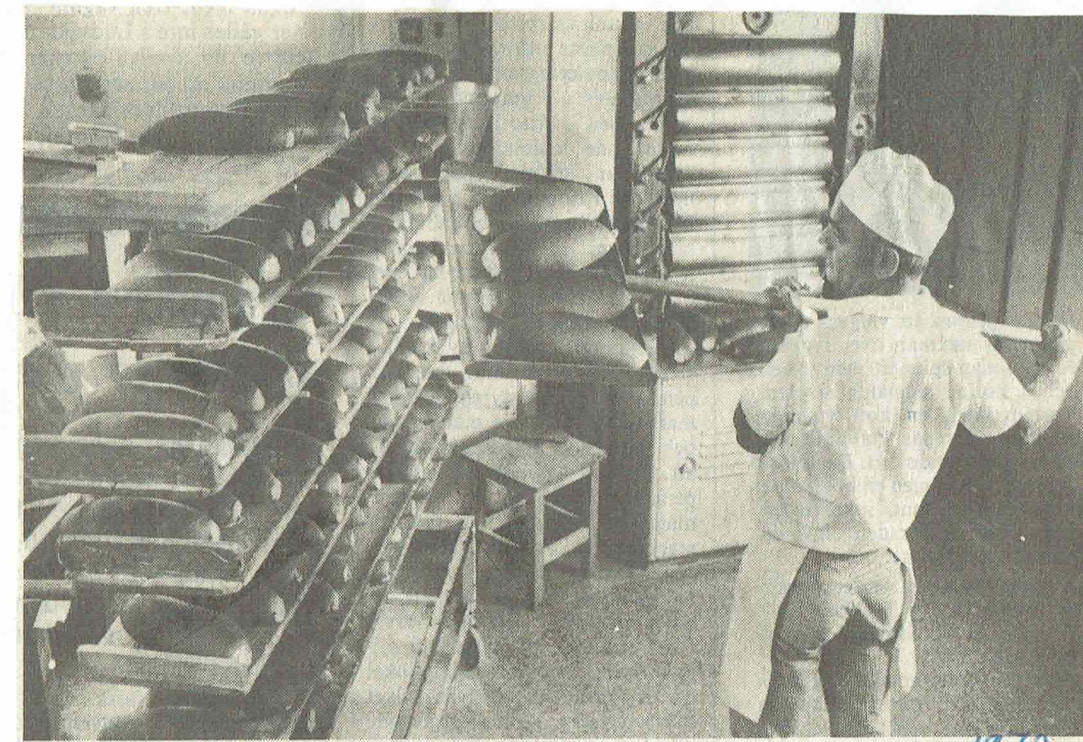
— Sidan 6 —

●●● När nya ortsnamnet Saxdalen blev genomfört från 1 januari 1947 — för drygt 32 år sedan.

— Nog borde väl de kommunala myndigheterna också kunna ändra så vi inte behöver rösta i Rävåla valdistrikt efter det gamla namnet, säger Einar Haag i Saxdalen.

Det börjar bli långt med en övergångstid på över trettio år.

Här har Nisse Jakobsson plockat fram en nygräddad plåt med limpor.

Foto: Håkan Strandman

Bröddoft över byn

□□□ 150 limpor, lika många långfranskor, 300 siktkakor, 900 småfranska och 800 bullar. Det är vad nio anställda vid Wickes bageri presterar varje morgon.

1977 firade bageriet 30 års jubileum. Så länge har nämligen Harald Wikström ägt bakträgen, ugnarna etc. Bagerirörelse har det annars varit i lokalerna — som ligger centralt i Saxdalen, där en härlig bröddoft sprider sig över stora delar av byn — sedan början av 1900-talet. Så bra som bageriet går nu har det dock aldrig gjort tidigare.

SIDAN 9

Klartecken för jättevindkraftverk

SIDAN 11

Straffdrama i Saxdalen Far och son inblandade

Roger Persson gör 1-0 på straffspark förbi Lennart Eklund. Roger skulle även överlista keepern ytterligare en gång innan matchtiden var över.

Släkten är värst — ja åtminstone tyckte nog Saxdalens årgång av 1969 detta vid sitt möte med

1979 års "Rävåla". Roger Persson gav de senare ledningen med 1-0 på en straffspark

Samme man ökade på till 2-0 innan pausen vilket även blev slutresultatet

Fick möjlighet att reducera på en straff men se det gick inte alls. Esbjörn Kull tog nämligen straffsparken och vi förstår att son och fader hade ett och annat att tala om vad gäller straffsparkar efter drabbningen...

Annars var det 69-orna som var roligast att beskåda. Hade flera trevliga kombinationer och var på vippen till mål. Bror Bergkvist, Bengt Andersson och Jan-Olof Jakobsson hade i varje fall roligt i anfall det kunde man lätt konstatera.

Lennart Eklund rutinerad i målet och framför honom var det Håkan Andersson som bestyrde det mesta och bästa.

79-års lag hade två bra målvakter i Lasse Johansson och Esbjörn Kull. Krister Persson och Stig Lindkvist bra även de liksom

Ingen hängde med Gary...

När ludvikalöparen och favoriten Gary Johansson på lördagen vinner den första upplagan av "Ljungåsrundan" — en 24 kilometer lång landsvägslöpning med start och mål i Saxdalen, ligger tävlingsterrängen inbäddad i snö. Vägarna är fläckvis hala men Gary presterar ändå en verkligt fin tid och går helt ohotad i mål.

— Till nästa år ska vi försöka köra någon vecka tidigare och då hoppas vi på ett större startfält, kommenterar Rune Heij i Saxdalens IF.

14 löpare ställde upp i den här upplagan, som får ses som något av ett försök.

— Det verkar ha varit ett prov

med mersmak. Vi snackade igenom tävlingen med löparna och alla verkade positiva. Det saknas nämligen ett lopp här i trakten i skarven till skidsäsongen, påpekar Rune Heij.

Saxdalslöparna gjorde upp om första inteckningen i ett eget vandringspris. Bäst av SIF-arna i premiären var Bosse Gustavsson, som blev loppets trea.

Från starten vid skolan i Saxdalen drog löparna iväg mot Saxbergets gruva — Olsjön — Lövkullen — Ljungåsen — Björnhytan och tillbaka till skolan.

Gary Johansson gick loss på ett tidigt stadium och hade vid Olsjön, efter 6,5 kilometer, skaffat sig 40 sekunder på Mats Andersson, Ludvika OK.

När styrkan avverkat halva sträckan passerade Gary Ljungåsen 2.10 före Mats Andersson, som i sin tur var nästan två minuter före Saxdalens Rolf Pålsson, som närmast följdes av Bosse Gustavsson.

Just Rolf och Bosse etablerade en verkligt fjäkt om vem som

Gary Johansson kommer löpande i ensamt majestät på Ljungåsen. Närmaste konkurrent är över två minuter efter. Gary ökade också på försprånget in till mål.

skulle bli bästa "saxdaling" i loppet. Rolf hade bara kilometern från mål kopplat grepp på Bosse, men denne segade sig ohjälpligt närmare och 80 meter före mål passerade han Rolf, som då var helt slutkörd och promenerade i mål. Därav tidsdifferensen!

Torbjörn Svensson

Resultat: 1. Gary Johansson, Ludvika IF 1.25.11, 2. Mats Andersson, Ludvika OK 1.30.27, 3. Bo

Gustavsson, Saxdalens IF 1.33.46, 4. Rolf Pålsson, Saxdalens IF 1.34.41, 5. Lars Persson, IFK Grängesberg 1.37.50, 6. Lennart Åkerström, Saxdalens IF 1.38.10, 7. Jan-Olof Wallman, Saxdalens IF 1.38.41, 8. Lars-Ake Söderlund, IFK Grängesberg 1.38.47, 9. Rune Goldwitz, Saxdalens IF 1.39.05, 10. Leif Eriksson, IF Vulcanus 1.40.49, 11. Lars Frisk, Saxdalens IF 1.43.41, 12. Nils Spjuth, Källbottens IK 1.46.18, 13. Gunnar Lundberg, Saxdalens IF 1.51.11, Olle Rehn, Saxdalens IF bröt strax före mål.

Saxdalens IF, Sunnansjö IK och IF Vulcanus har kunnat konstatera ett allt större intresse för den skidserie för ungdom som man arrangerar gemensamt varje vinter.

I lördags samlades ett 100-tal personer i Blötbergets Folkets hus för att vara med om prisutdelningen för den gångna vin-

Klassegrare är vi allihopa...

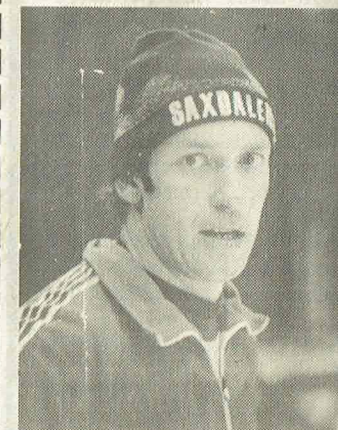
rande bjöds också på film och fika.

Saxdalens IF blev bäst i vinter med fem klassegrar, varav en

delad. Sunnansjö och Nyhammar tog vardera tre.

Här är klassegrarna samlade på trappen till Folkets hus. På

bilden återfinns Magnus Norblad, Sunnansjö, Tove Bråthen, Saxdalen, Patrik Dobos, Saxdalen, Magnus Persson, Saxdalen, Marie Gustavsson, Saxdalen, Per Andersson, Sunnansjö, Ann-Marie Dobos, Saxdalen, Peter Eriksson, Vulcanus, Helen Gustavsson, Saxdalen, Kjell Bjärud, Vulcanus, Monica Nilsson, Sunnansjö, Lars Bagger, Vulcanus.

Bosse Gustavsson blev bästa "hemmalöpare" och tog första inteckningen i "Saxdalsklassikern". (Foto: Eie Rask)

Länssparbanken har stängt kontoren i Saxdalen / Grangärde

I fredags kunde man i Saxdalen och Grangärde för sista gången gå till sin Länssparbank. Anledningen till att bankerna i månadsskiftet stängt ser något olika ut för de båda samhällena. Gemensamt nämnare är dock ökade personalkostnader. Länssparbanken satsar nu istället på förbättrad service på närliggande orter.

— Det är för jävligt att banken ska stänga. Hoppas nu att vi inte kommer att mista fler inrättningar här, utbrast på torsdagen en kund

Det är inte bara Saxdalens bank som nu har stängt, det gäller även Grangärdes bank, som för närvarande så långt tillbaka som till 1860-talet. Då hette det Grangärde sparbank och kom så att göra till 1970, då den slogs samman med just Länssparbanken.

Under de senaste åren har Länssparbanken haft en fortgående översyn över lokalkontoren i Dalarna. Under den här tiden har man konstaterat att personalkostnaderna blivit för höga.

Många lokaler anses även ur säkerhetsskal vara för dåliga. Kundunderlaget i Grangärde bedöms dessutom inte vara tillräckligt

Invånarna har istället fått söka sig antingen till Nyhammar — som istället utökad, bl a beroende på att Nyhammar är ett expanderande samhälle — eller Sunnansjö. Sunnansjö har i dagarna utökad sina lokaler till det dubbla.

Saxdalen har visserligen haft större kundunderlag, men lokalen var så liten att den inte kunnat möta alla behov. Bl a har bankfack saknats.

— I valet att bygga ut eller lägga ned verksamheten har vi sett oss tvingade att stänga i Saxdalen. Istället satsar vi på förbättrad service på närliggande orter, säger Ole Fridén, konsulent på

Här låg tidigare Grangärde Länssparbank. Invånarna får nu välja mellan de expanderande bankerna i Nyhammar eller Sunnansjö.

Vid behov kommer den verksamheten sedan att fortsätta. Dessutom erbjuds en ordinarie tjänst i Grängesberg. Utvecklingen går nu mot

Stefan Nilsson gjorde hela tretton mål när Saxdalen höll lekstuga med Nyhammar i myggligans pojkserie. Matchen vann Saxdalen med 15-0 (8-0). Det var spel mot ett mål och trots förlusten så storspelade Nyhammars keeper Robert Mattsson. Sven-Olov Olsson får också godkänt i Nyhammar. För att återkomma till Stefan Nilsson så är han redan vid tio års ålder ordinarie i Saxdalens B-pojklag för 13-14-åringar. Starkt gjort, Stefan! I övrigt kan nämnas Niklas Andersson, Peter Betti och Tommy Persson. Målgörare Saxdalen: Stefan Nilsson 13, Tony Lärang och Robert Hammar 1.

19 — Div V Mell Dala — 79

Björbo-Nyhammar	3-0
Bullermyren-Smedjebacken	1-5
Humlan-Näs	3-1
Saxdalen-Amsberg	1-1
Äppelbo-Ulfshyttan	2-4
Björbo	3 3 0 0 9-3 6
Smedjebacken	3 2 1 0 9-4 5
Ulfshyttan	3 2 0 1 10-7 4
Humlan	3 2 0 1 9-6 4
Saxdalen	3 1 2 0 6-4 4
Näs	3 0 1 2 4-7 1
Amsberg	3 0 1 2 6-10 1
Nyhammar	3 0 1 2 3-8 1
Äppelbo	3 0 0 3 3-8 0

— Div VI gr 3 Dala —

17/5 Vulcanus-Söderbärke	5-0
18/5 Gonäs-Säfsnäs	1-1
18/5 Hulån-Sunnansjö	2-1
IRIK-Mockfjärd	0-3
Östansbo-Dala Floda	0-1
Mockfjärd	3 3 0 0 5-0 6
Hulån	2 2 0 0 4-2 4
Gonäs	3 1 1 1 4-4 3
Vulcanus	1 1 0 0 5-0 2
Dala Floda	2 1 0 1 1-1 2
Östansbo	3 1 0 2 3-4 2
Söderbärke	3 1 0 2 3-6 2
Säfsnäs	1 0 1 0 1-1 1
Sunnansjö	2 0 0 2 2-4 0
Idkerberget	2 0 0 2 0-6 0

Riksdagen nästa för Margareta — arbetardottern som gjort en REKORDKARRIÄR SOM — MODERAT!

LUDVIKA (DD). Margareta Gard — länets första kvinnliga riksdagsledamot för moderaterna?

Onekligen en tillspetsad frågeställning som kommer att få sitt svar efter höstens politiska kraftmätning. Frågan aktualiserad efter veckohelgens nomineringsstämma för länets moderater och som var förlagd till Ludvika.

Hundratalet ombud slog omkull valberedningens förslag om att man skulle gå fram med enbart en riksdagsmannalista, och beslöt om två. Man rörde också om ordentligt bland namn-förslagen.

Porträtt i Ludvika

Allt resulterade i att stämman placerade ludvikafrun Margareta Gard som toppnamn på den ena listan med Björn Körlof som första namn på den andra. Tar Margareta Gard hem den envigen så är det fråga om en rekordsnabb politisk karriär, vars motstycke ingen känner.

Margareta Gards politiska gärning sträcker sig nämligen endast fyra, fem år tillbaka i tiden. Hon har utgått från ett hem i Västerbergslagen med starka rötter i socialdemokratien. Hon möter också på det kommunalpolitiska fältet systemkon i socialdemokratisk position!

● Började 1974

Margareta Gards politiska intresse vaknade emellertid inte på allvar förrän 1974, då hon blev politiskt ansluten och då sålunda till moderaterna. Hon

förklarar vid ett samtal med DD att det ställningstagandet var baserat på den omständigheten att hon helt enkelt inte kan acceptera en socialistisk samhällssyn.

● Vapendragare

Men när Margareta Gard väl beslutat sig för att engagera sig så var det också för hennes del fullt klart att hon skulle göra det ordentligt. Efter att hon vunnit medlemskap i moderaterna blev hon också aktivt verksam i medlemsleden. När valåret 1976 gick in utsåg man henne till ordförande i kvinnoföreningen.

Sedan gick det av bara farten. När man verkställde nomineringarna till nämnderna och styrelserna inom Ludvika kommun så beslöt man sig för att satsa på Margareta Gard som partiets talesman i kommunens allra främsta ledning efter det att fru Maj Thundal, som sedan många år tillbaka varit partiets främste, förklarar att hon ville dra sig något tillbaka.

● I styrelsen

Margareta Gard placerades sålunda i kommunstyrelsen och i dess arbetsutskott och där hon nu är främste vapendragaren för moderaternas syn på saken. Synpunkterna förfäktas hon sedan med utpräglad glöd. Hon villja i kommunfullmäktige. Hennes doktrin lyder på att människan behöver ett större mått av valfrihet. Det vill hon kämpa säger hon.

● Grå massan

I den överrumplande situation som Margareta Gard nu hamnat i så vill hon gärna göra

För fyra år sedan kastade sig Margareta Gard (m) in i kommunalpolitiken i Ludvika. Nu gläntar hon på dörren till riksdagen!

klart att det inte är något dramatiskt förflutet som hon har att presentera. Hon tillhör den grå massan av människor förklarar hon. Om hon blir riksdagsledamot?

Ja, det blir alltså den frågan som vi får avvakta för att få ett besked på. Björn Körlof bör väl ha ett visst försprång eftersom han har två års riksdagsrutin att falla tillbaka på, tycker hon. Körlof har tjänstgjort i suppleantens egenskap under den tid

som Bo Turesson varit statsråd i Fälldinska ministären.

Nu skall Bo Turesson helt upphöra med de storpolitiska frågorna och matchen gäller sålunda:

Gard eller Körlof?

Det är nog ändock bäst att ludvikafrun ser över sina möjligheter att kunna dvaljas i rikets högsta beslutande myndighet.

SWESON

I H 17-20 blev det en trippelseger för Ludvika Ffl genom från vänster Tommy Sundin (trea), Lars Bergström (etta) och Anders Smeds (tvåa). (Foto: Peter Ohlsson).

Lyckad premiär för VB-serien på skidor

Annelie Furunäs från IFK Grängesberg visade vilket storlöfte hon är när VB-serien på skidor startade på Malmiaspåret i Grängesberg på torsdagskvällen. Inte nog med att hon vann D15-19 med över en minuts marginal — Annelie var också snabbare än de tre seniordamer som kom till start. Med tiden 19.25 blev hon bäst över de fem kilometer damerna körde.

Men ändå var Annelie inte helt nöjd med sin insats. — Jag tyckte det gick tungt. Spåren var alldeles sonderkörda, säger hon.

Rakt över var VB-premiären lyckad för hemmaklubben IFK grängesberg. Förutom Annelies seger blev det också hemmaseger i H21, H35 och D35 — alltså samtliga klasser där IFK hade representanter.

I H21 vann Lars Erik Thorberg på tiden 35.10. Det var bara Saxdalens Bo Gustafsson som någor-

Bland de något äldre herrarna, i klass H35, försvarade Hans Thegenfeldt fint IFK Grängesbergs ära. Han vann med sju sekunders marginal till tvåan Anders Petersson. Den fjärde Grängessegern tog Kyllikki Junkala, som var bäst av de två damer som kom till start i D35.

I H17-20 tog Ludvika Ffl en fyrdubbel seger. Vann gjorde Lars Bergström på tiden 17.20. Han följde närmast av klubbkamraterna Anders Smeds och Tommy Sundin.

I damklassen var Ludvika den enda som ställde upp. Av de tre tjejerna som kom var Agneta Nilsson den som lyckades bäst. Hon vann på tiden 19.39.

Totalt kom 99 skidlöpare från VB-klubbarna till start i denna VB-seriens inledning. Fortsättning följer redan nästa torsdag då Grängesberg klarar av de ungdomsklasser man inte hade möjlighet att köra i torsdags.